

столицата на революцията, на 14 Юлий, годишнината отъ прѣвземанието на Бастилия.

И Парижъ се окичи да посрѣшне гоститѣ си. Парижъ имаше единъ голѣмъ салонъ подъ открито небѣ покръстенъ съ името Марсово Поле. За да преобърнатъ тая площадь въ амфитеатръ, който да би могълъ да вмѣсти четире стотинъ хиляди зрители, които да могатъ да видятъ церемонията, трѣбваше да се расшири срѣдата на площадъта и да се обсипе края ѝ съ насипъ. Нѣможаха се намѣри достатъчно наемни работници за тая гигантска работа. За това се наеха самитѣ парижане, които отиваха на тѣлпи на тѣлпи да работятъ. Сѣки день шестдесетъ хиляди копачи доброволно работяха съ лопати, мѣкняха кошове и влачаха едноколки; жени и дѣца, старци и ученици земаха тамъ участие; сюртуци и блузи, копринени, читени и тъкави фистани и по цѣли семейства се труяха тамъ. Занаятчиитѣ на различни истънчени производства бързаха да си свършатъ работата по-скоро за да посвѣтятъ по единъ часъ на това патриотическо дѣло.

Само приготовленията за този празникъ имаха вече видъ на празникъ; тамъ пѣяха, играяха и дружески си приказваха. — Най-сетнѣ дойде тържественния день: краля, членовѣтѣ на събранието, чиновницитѣ и всички присѣтствующи дадоха клѣтва върху олтаря на отечеството; нѣмаше смутове, не стана нито единъ скърбенъ случай при тая неисказана радостъ.

Въ Лондонъ, въ Хамбургъ, въ Холландия тѣй сѣщо празнуваха годишнината на 14 Юлий; провозгласиха се тостове за прѣкращаванието на народнитѣ распри; френската Федерация се обърва на европейска Федерация.

Колко прѣкрасенъ день!
